

Levensverhalen van roze ouderen

IHLIA is in 2012 in samenwerking met Osira Amstelgroep met het project Roze Levensboeken gestart. Hiervoor schrijven getrainde vrijwilligers [de levensverhalen van roze ouderen](#) op.

Aan de hand van een aantal gesprekken nemen vrijwilligers de tijd om samen met de homoseksuele oudere hun verhaal in boekvorm – aangevuld met foto's en andere memorabilia – op te tekenen. De vertellers bepalen uiteindelijk zelf wat er in hun levensboek komt te staan. Uiteraard krijgt de verteller een exemplaar, evenals IHLIA en De Rietvinck die het boek in de collectie opnemen.

Roze Levensboek, schrijver: Emma vanZalinge.

De tekst over Wil op de website van IHLIA

Willy Jansen wordt in 1931 geboren als oudste van zes kinderen. Ze groeit op in Amsterdam in een katholiek milieu. Al op veertienjarige leeftijd schrijft ze sportverslagen voor De Cetem en op haar achttiende wordt ze sportverslaggever bij de Volkskrant. Op haar 23e trouwt ze. Voortaan gaat ze als Wil Merkies door het leven. In de jaren daarna krijgt ze vier kinderen. Wil blijft werken als journalist, aanvankelijk freelance voor diverse kranten en bladen, maar later in dienst van de Perscombinatie. In de vrouwenbeweging krijgt ze relaties met vrouwen. Wil en haar man gaan uit elkaar omstreeks 1978. Sinds de kinderen de deur uit zijn woont ze, al zo'n dertig jaar, alleen en werkt ze nog steeds. Ze is feministe in hart en nieren.

Persoonlijke en maatschappelijke strijd

Het is belangrijk dat deze levensboeken verschijnen, want maar weinig mensen zijn zich bewust van de persoonlijke en maatschappelijke strijd die door roze ouderen is gevoerd. Om over de gevoelens van de roze ouderen zelf nog maar te zwijgen. Er is namelijk nog altijd een groep oudere homoseksuele mannen, lesbische vrouwen, biseksuelen en transgenders die zich kwetsbaar, geïsoleerd of eenzaam voelt.

Tegenwoordig is de acceptatie van homoseksualiteit weliswaar verbeterd, maar we vergeten dat deze 'roze' ouderen onder hele andere omstandigheden zijn opgegroeid. In een tijd waarin homoseksualiteit een taboe was en een samenleving die vond dat LHBT'ers ziek of zondig waren. Iedereen moest zijn eigen weg vinden, zonder internet en manieren om informatie op te zoeken.

Bijzondere verhalen

Doel van het project is echter niet alleen dat huidige en toekomstige generaties van deze bijzondere verhalen kennis kunnen nemen, maar ook dat de verteller haar of zijn levensverhaal – vaak voor het eerst – kan vertellen en hiervoor erkenning krijgt. Daarom zijn de boeken in verschillende rondes officieel gepresenteerd en aan hen overhandigd.

Inmiddels heeft IHLIA met behulp van verschillende subsidies en vele vrijwilligers van [31 verhalen](#) een mooi boek kunnen maken.

Klik op de afbeelding voor een overzicht van alle levensboeken die bij IHLIA te vinden zijn. Enkele van deze boeken zijn ook in zijn geheel online te lezen. De rest is alleen in te zien bij IHLIA op de 3e etage van de Centrale OBA.

Kaartenset

Om de interviews te vergemakkelijken kunnen schrijvers en vertellers gebruikmaken van een kaartenset met allerlei vragen die kunnen helpen met het ophalen van herinneringen. Je kunt deze kaarten [hier](#) bekijken (PDF).